REGLUGERÐ

um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Reyðarfjarðarkauptún nr. 213, 19. desember 1960.

1. gr.

1. málsgrein 2. gr. hafnarreglugerðarinnar orðist þannig:

Gjöld þau, sem ákveðin eru í reglugerð þessari, skulu renna í hafnarsjóð Reyðarfjarðar, og skal honum varið til þess að gera umbætur á höfninni, til byggingar mannvirkja, er höfninni tilheyra og til leiðarmerkja við höfnina og innsiglingu. Hafnarnefnd Reyðarfjarðar skipa þrír menn, kosnir af hreppsnefnd til fjögurra ára í senn og skal einn þeirra ávallt vera í hreppsnefndinni. Nefndin kýs formann og reikningshaldara úr sínum hópi. Kosning í hafnarnefnd skal jafnan fylgja hreppsnefndarkosningum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast þegar gildi.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 3. apríl 1962.

Emil Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

4. apríl. Nr. 30.

REGLUGERÐ

fyrir Landsbanka Íslands.

I. KAFLI

Hlutverk og skipulag bankans.

1. gr.

Landsbanki Íslands er sjálfstæð stofnun, sem er eign ríkisins, en lýtur sérstakri stjórn.

Ríkissjóður ber ábyrgð á öllum skuldbindingum bankans. Til þess að taka lán erlendis án tryggingar í sjálfs sín eignum, þarf bankinn sérstaka lagaheimild hverju sinni.

Hlutverk bankans er að reka hvers konar bankaviðskipti, og stuðla að vexti og viðgangi atvinnuvega landsmanna.

2. gr.

Landsbanki Íslands hefur heimili og varnarþing í Reykjavík.

II. KAFLI

Um starfsemi bankans.

3. gr.

Hlutverk sitt leysir Landsbanki Íslands af hendi með því:

a. að taka við fé til ávöxtunar og varðveizlu með hlaupareiknings- eða sparisjóðskjörum,

b. að kaupa og selja víxla, tékka og ávísanir;
c. að kaupa og selja verðbréf;
d. að veita hvers konar lán önnur gegn tryggingum, sem bankinn metur gildar;
e. að kaupa og selja erlendan gjaldeyri og reka hvers kyns erlend bankaviðskipti;
f. að taka við geymslufé (depositum) og hafa með höndum umsjón og varðveizlu eigna;
g. að annast önnur venjuleg viðskiptabankastörf.

A. INNLÁN

1. Sparisjóðsbækur.

4. gr.

Sparisjóðsdeild bankans tekur við fé til ávöxtunar í sparisjóðsbækur, minnst 10 krónur í senn. Þó er bankinn eigi skyldur til að taka á móti mjög stórum upphæðum til ávöxtunar, ef bankastjórnin telur það óhagkvæmt.

5. gr.

Þegar innstæðan nemur minnst 10 krónum, reiknast vextir af heilum krónum frá og með næsta degi eftir að féð er lagt inn.

Vextir reiknast 31. desember ár hvert og leggjast þá þegar við höfuðstólinn.

Vexti skal færa í sparisjóðsbók, þegar hún í fyrsta sinn er sýnd í bankanum eftir að þeir voru lagðir við innstæðuna.

6. gr.

Af fé, sem stendur inni í venjulegri sparisjóðsbók, verður greitt það, er menn óska, án uppsagnarfrests. Þó er bankastjórninni heimilt að áskilja, að upphæðum frá 10000—30000 krónum sé sagt upp með viku fyrirvara og upphæðum þar yfir með tveggja mánaða fyrirvara.

Án tveggja mánaða uppsagnarfrests er bankinn eigi skyldur að greiða meira en 30000 krónur á mánuði hverjum úr sömu sparisjóðsbók.

Bankanum er heilmilt að taka við til ávöxtunar á sparisjóðsbókum fé, sem bundið er til tiltekins tíma eða háð fyrirfram ákveðnum uppsagnarfresti. Skulu bækur þessar greinilega auðkenndar. Heimilt er að greiða hærri vexti af bundnum innstæðum en af fé með venjulegum sparisjóðskjörum.

7. gr.

Viðskiptamaður, sem fær nýja sparisjóðsbók, greiðir fyrir hana gjald samkvæmt ákvörðun bankastjórnar.

Sá, sem leggur inn eða tekur út fé úr sparisjóðsbók, skal afhenda útfyllt eyðublað samkvæmt nánari ákvörðun bankastjórnar. Sparisjóðsinnstæður skulu að jafnaði bera nafn eiganda þeirra, en heimilt er einnig að auðkenna þær eða að þær séu nafnlausar án auðkenna. Vanti einhverjar þær upplýsingar, sem eyðublaðið krefst, getur bankinn neitað um afgreiðslu.

Þegar fé er lagt inn eða tekið úr sparisjóðsbók, skal það fært í bókina, og nægir þá kvittun gjaldkera sé um vélabókhald að ræða. Heimilt er þó að taka við innborgun gegn kvittun, án þess að sparisjóðsbók sé sýnd, enda fellur slík kvittun úr gildi, þegar innborgunin hefur verið færð í bókina, næst þegar bókin er sýnd í bankanum.

Eigendur sparisjóðsbóka geta mælt svo fyrir, að aðrir en þeir sjálfir megi ekki leggja inn eða taka út fé úr bókum þeirra, enda afhendi þeir bankanum rithandarsýnishorn sitt um leið. Að öðrum kosti ber bankinn eigi ábyrgð á heimildarlausri úttekt eða innborgun.

8. gr.

Bankastjórninni er heimilt að segja lausu fé í sparisjóðsbókum með þriggja mánaða fyrirvara, annaðhvort með áritun í bókina eða auglýsingu í Lögbirtingablaði. Eftir að sá fyrirvari er liðinn, greiðast engir vextir af því fé, sem sagt er upp.

9. gr.

Glatist sparisjóðsbók ber eiganda að snúa sér til bankans, er annast um, að handhafa hennar verði stefnt, samkv. 19. gr. laga nr. 11 29. marz 1961, um Landsbanka Íslands.

Kostnaðinn greiðir eigandinn.

10. gr.

Ef eigandi að innstæðufé hvorki leggur inn né tekur út í 19½ ár samfleytt, verður hætt að greiða vexti af því og verður þá með auglýsingu, er skal birt með misseris fyrirvara á þann hátt, sem segir í 9. gr., skorað á eiganda að hirða féð. Gefi hann sig ekki fram, áður en fresturinn er liðinn, er viðskiptabók hans ógild, en féð ásamt vöxtunum rennur í bankann, sbr. 2. gr. laga nr. 14/19065.

2. Ávísanareikningar.

11. gr.

Sparisjóðsdeildin tekur við fé til ávöxtunar á ávísanareikning, sem stofnaður er með a. m. k. 2000 króna innborgun.

Bankinn greiðir út fé af ávísanareikningum gegn tékkum, sem ritaðir eru á sérstök eyðublöð bankans og útgefnir af eiganda reiknings eða þeim, sem hann hefur gefið umboð. Sá, sem heimild hefur til útgáfu tékka á reikning, skal afhenda bankanum rithandarsýnishorn sitt.

Bankinn getur neitað að greiða tékka, sem eigi er rétt útfylltur samkvæmt formi sínu.

Greiði bankinn falsaðan tékka, eða tékka, sem gefinn hefur verið út í heimildarleysi, skal reikningseigandi bera skaðann, nema augljósu gáleysi starfsmanna bankans sé um að kenna.

12. gr.

Reikningseiganda, sem gefið hefur út tékka á meira fé en hann á innstæðu fyrir, skal tilkynnt að reikningi hans verði lokað, ef eigi verði strax úr bætt. Sé um ítrekun eða alvarlegt misferli að ræða, er bankanum heimilt að loka reikningnum tafarlaust.

13. gr.

Bankastjórnin ákveður, hvort innborganir og útborganir af ávísanareikningi skuli færðar í sérstaklega auðkennda ávísanabók á nafni reikningseiganda, eða honum afhent kvittun bankans fyrir hverri innborgun fyrir sig og síðan látið í té endurrit reiknings eins oft og bankastjórnin telur fært.

Ávísanabækur eru ekki úttektarheimild.

14. gr.

Bankanum er heimilt að greiða út fé af ávísanareikningi samkvæmt skriflegum fyrirmælum reikningseiganda eða símskeyti hans, staðfestu á venjulegan hátt, enda gangi greiðsla inn á annan reikning við bankann eða til annars banka eða sparisjóðs.

15. gr.

Ef bankastjórnin telur að viðskipti á ávísanareikningi séu með þeim hætti, að þau eigi fremur heima á hlaupareikningi, ber henni að tilkynna viðskiptamanninum

það og óska að viðskiptunum verði beint á hlaupareikning. Verði viðskiptamaðurinn ekki við ósk bankastjórnarinnar að loknum tilteknum fresti, en haldi uppteknum hætti um notkun ávísanareikningsins, er bankanum heimilt að loka reikningnum.

16. gr.

Um ávísanareikninga gilda að öðru leyti reglur 4.—10. gr. eftir því sem við á.

3. Hlaupareikningar.

17. gr.

Hver sá, sem hefja vill hlaupareikningsviðskipti við bankann, skal semja um það við bankastjórnina eða fulltrúa hennar. Um leið og hlaupareikningsviðskipti eru stofnuð, skal viðskiptamaður afhenda bankanum sýnishorn af undirskrift sinni.

18. gr.

Viðskiptamaður fær lausa kvittun fyrir innborgun á hlaupareikning, tvíritaða, ef óskað er.

19. gr.

Viðskiptamaður, er fé vill taka út úr hlaupareikningi, skal að jafnaði gefa út tékkávísun á bankann á eyðublöð, er bankinn sjálfur hefur til sölu. Tékkinn skal undirskrifaður af viðskiptamanni sjálfum, af prókúrista hans eða öðrum, er hann hefur gefið lögfullt umboð til að ávísa á reikninginn, enda skal þá umboðið jafnframt afhent bankanum, ef eigi er opinberlega tilkynnt. Komi það fyrir, að fölsk ávísun sé greidd af bankanum, ber sá skaðann, sem féð á, nema um sé að kenna gáleysi bankans.

20. gr.

Bankanum er heimilt að ráðstafa fé af hlaupareikningi og hliðstæðum reikningum til greiðslu gjaldfallinna skulda reikningseiganda við bankann. Slík skuldfærsla skal tilkynnt reikningseiganda tafarlaust.

21. gr.

Viðskiptamenn geta og fengið fé, er þeir eiga á hlaupareikningi, útborgað eftir skriflegum fyrirmælum eða eftir símskeyti, enda sé þá undirskrift rétts hlutaðeiganda undir símskeytið staðfest á venjulegan hátt eða á annan hátt þannig frá gengið, að útborgun sé áhættulaus fyrir bankann.

22. gr.

Enginn má gefa út ávísun á meira fé en hann á inni á hlaupareikningi, nema sérstaklega sé svo um samið við bankastjórnina.

23. gr.

Í tékkávísun, sem gefin er út á innstæðu á hlaupareikningi, verður upphæðin að vera tilgreind með tölustöfum og bókstöfum. Sé þess ekki gætt, þá er bankinn eigi skyldur til að útborga ávísanaupphæðina. Sé fjárhæðin tilgreind öðru vísi með tölustöfum en bókstöfum, þá gildir sú upphæð, sem með bókstöfum er skráð.

24. gr.

Bankastjórnin ákveður, hvort taka skuli við ákveðnu fé á hlaupareikning og hvort greiða skuli vexti af því fé, sem tekið er við.

B. ÚTLÁN

25. gr.

Bankinn leysir útlánastarfsemi sína af hendi með:

1. Kaupum á víxlum.
2. Yfirdráttum á hlaupareikningum, reikningslánum og viðskiptalánum.
3. Kaupum á skuldabréfum.
4. Framleiðslulánum.

26. gr.

Samþykki tveggja bankastjóra þarf til lánveitinga.

Ef lán er framlengt að meira eða minna leyti, nægir samþykkt eins bankastjóra.

27. gr.

Synjun bankans á lánsbeiðni þarf ekki að vera skrifleg, og ekki verður bankinn krafinn um ástæður synjunar.

28. gr.

Bankastjórnin skal að jafnaði krefjast þess, að settar séu tryggingar fyrir útlánum bankans, svo sem fasteignaveð, sjálfsvörzluveð í lausafé, handveð, ábyrgð eða aðrar tryggingar, sem bankastjórnin telur fullnægjandi.

29. gr.

Um reikningslán og viðskiptalán skal gerður sérstakur lánssamningur og undirritaður af bankastjórn bankans og lántakanda. Skal í honum greint hámark lánsins, uppsagnarfrestur af hálfu beggja aðila, trygging fyrir láninu og hverja vexti skuli greiða, bæði af skuld og innstæðu. Reiknings- og viðskiptalán skulu að jafnaði einungis veitt gegn fasteignaveði eða handveði í vel tryggðum verðbréfum, en heimilt er þó að taka aðrar tryggingar, ef sérstök ástæða þykir til.

Lán þessi skulu veitt með því skilyrði, að annað hvort sé hægt að heimta viðbótarveð eða frekari tryggingu, ef veðið rýrnar, svo að þess álítist þörf, eða afborgun af láninu, þótt gjalddagi sé eigi kominn.

Heimilt er að veita yfirdrætti á reikningslánum og viðskiptalánum á sama hátt og hlaupareikningum.

30. gr.

Um útborgun lána samkvæmt yfirdráttum á hlaupareikningum, reikningslánum og viðskiptalánum, gilda reglur 2.—4. mgr. 11. gr., 12. gr., 14. gr. og 19. gr., 20. gr., og 21. gr. reglugerðar þessarar.

31. gr.

Um framleiðslulán, sem bankinn veitir til útgerðar, fiskvinnslu, landbúnaðar og skyldra atvinnugreina vegna afla og framleiðslu eins árs í senn, skal að jafnaði gerður sérstakur samningur samkvæmt nánari ákvæðum bankastjórnar.

32. gr.

Bankanum er heimilt að kaupa og selja skuldabréf ríkis, bæjar- og sveitarfélaga og önnur trygg verðbréf.

33. gr.

Bankanum er heimilt að veita lán með öðrum hætti en að framan greinir, enda sé þess gætt, að slík lán samrýmist eðlilegri bankastarfsemi.

C. ÁBYRGÐIR

34. gr.

Bankanum er heimilt að ábyrgjast greiðslur til innlendra eða erlendra aðila fyrir viðskiptamenn sína, gegn skilyrðum þeim, sem bankastjórnin ákveður hverju sinni.

Ábyrgð er einföld, nema annað sé tekið fram.

Sá, sem óskar eftir ábyrgð bankans, skal sækja um hana skriflega.

D. INNHEIMTUR

35. gr.

Bankinn annast innheimtur fyrir innlenda og erlenda kröfuhafa, hérlendis og erlendis.

E. GJALDEYRISVERZLUN

36. gr.

Bankinn annast kaup og sölu á erlendum gjaldeyri samkvæmt gildandi lögum og reglum um gjaldeyrisverzlun.

F. ÖNNUR STARFSEMI

37. gr.

Bankinn tekur við geymslufé (depositum).

38. gr.

Bankinn hefur með höndum umsjón og varðveizlu eigna, samkvæmt nánari ákvörðun bankastjórnar.

39. gr.

Bankinn annast öll önnur venjuleg bankastörf.

III. KAFLI
Veðdeild.

40. gr.

Veðdeild Landsbanka Íslands starfar sem fjárhagslega sjálfstæð deild undir sömu stjórn og Landsbankinn. Skal halda algerlega aðgreindum varasjóðum og öðrum eignum, útlánum, innlánum, bókfærslu og reikningshaldi Veðdeildarinnar frá öðrum deildum bankans.

Veðdeildin starfar samkvæmt sérstökum lögum og reglugerðum, sem um hana gilda.

IV. KAFLI
Stjórn bankans.

41. gr.

Yfirstjórn bankans er í höndum ráðherra þess, sem fer með bankamál, og bankaráðs. Stjórn bankans að öðru leyti er í höndum þriggja manna bankastjórnar.

42. gr.

Bankaráð skipa fimm menn, kosnir hlutbundinni kosningu af Alþingi til fjögurra ára í senn ásamt jafnmörgum til vara. Ráðherra skipar einn hinna kjörnu aðalmanna formann bankaráðs til fjögurra ára, en annan varaformann.

Bankaráðsmenn eða varamenn þeirra skulu vera búsettir í Reykjavík eða svo nálægt Reykjavík, að þeim sé auðvelt að sækja bankaráðsfundi, hvenær sem er.

Varamenn taki sæti í bankaráði þegar aðalmenn falla frá eða forfallast.

Ráðherra ákveður laun bankaráðsmanna. Varamenn taka laun aðalmanna þann tíma, er þeir starfa í bankaráði.

43. gr.

Bankaráð skal halda reglulega fundi tvisvar í mánuði. Aukafundir skulu haldnir, er formaður bankaráðs, bankastjórn eða meiri hluti bankaráðs telur þess þörf. Formaður boðar til funda.

Fundir bankaráðs eru lögmætir, ef þrír bankaráðsmenn eru á fundi. Afl atkvæða ræður úrslitum á fundum.

Á fundum bankaráðs skal halda gerðabók. Þeir, sem heimild hafa til setu á fundum bankaráðs, geta krafizt bókunar á athugasemdum og ágreiningsálitum sínum.

44. gr.

Verkefni bankaráðs eru:

a) Að ráða bankastjóra, ákveða laun þeirra, eftirlaun og verkaskiptingu og setja þeim erindisbréf.
b) Að ráða aðalgjaldkera, aðalbókara, útibússtjóra bankans utan Reykjavíkur og forstöðumann endurskoðunardeildar bankans.
c) Að setja reglugerðir um laun starfsmanna bankans og um eftirlaunasjóð þeirra.
d) Að ákveða, í samráði við bankastjórnina, innláns- og útlánsvexti, séu þeir ekki ákveðnir af stjórn Seðlabanka Íslands.
e) Að taka ákvarðanir um afskriftir á skuldum.
f) Að gera tillögur um reglugerð bankans, sem ráðherra setur, og úrskurða um deilur, sem upp kunna að koma milli starfsmanna bankans og bankastjóranna.
g) Að ákveða árslaun þingkjörinna endurskoðenda bankans og hafa eftirlit með starfsemi þeirra.
h) Að ráðstafa tekjuafgangi bankans til varasjóðs og annarra hliðstæðra sjóða bankans, að fengnum tillögum bankastjórnar.
i) Að hafa yfirumsjón með starfsemi bankans og eignum.
j) Að ákveða ásamt bankastjórn, hvar bankinn skuli hafa útibú.
k) Að ákveða að fengnum tillögum bankastjórnar, hverjir starfsmenn bankans skuli ásamt bankastjóra geta skuldbundið bankann með undirskrift sinni, svo og að ákveða að fengnum tillögum bankastjórnarinnar, hverjir starfsmenn bankans skuli geta skuldbundið bankann með undirskrift sinni í tilteknum málum.

45. gr.

Bankastjórn Landsbanka Íslands er skipuð þremur bankastjórum. Skulu þeir ráðnir með 12 mánaða gagnkvæmum uppsagnarfresti. Þó getur bankaráð vikið bankastjóra frá fyrirvaralaust og án sérstakrar launagreiðslu, ef hann hefur brotið af sér í starfi. Bankaráð skal skýra bankastjóra skriflega frá ástæðum fyrir uppsögn eða frávikningu úr starfi.

Bankaráði er heimilt að ráða aðstoðarbankastjóra og ákveða laun þeirra.

Ekki mega bankastjórar reka sjálfir atvinnu, ekki vera í stjórn atvinnufyrirtækja eða hafa með höndum önnur launuð störf, nema samþykki bankaráðs komi til.

46. gr.

Bankastjórn Landsbanka Íslands hefur með höndum æðstu stjórn allrar daglegrar starfsemi bankans í samræmi við reglugerð þessa og ákvörðun bankaráðs.

Bankastjórnin ráðstafar fé bankans og ber henni að sjá um, að bankareksturinn sé í öllum greinum samkvæmt lögum bankans og reglugerð þessari.

Bankastjórnin ræður starfsmenn bankans, aðra en þá, sem bankaráðinu er falið sérstaklega að ráða, og segir þeim upp. Hún segir þeim fyrir um skyldur þær, er á þeim hvíla, og um störf þau, sem þeir eiga að annast, og hefur eftirlit með, að það sé framkvæmt, sem þeim er lagt á herðar.

47. gr.

Tveir bankastjórar skulu undirskrifa, svo að skuldbindi bankann, ef gefa skal út eða framselja víxla, önnur verðbréf eða skriflegar skuldbindingar.

Undirskrift tveggja bankastjóra, og eigi annarra þarf til þess, svo að gilt sé, að selja eða veðsetja eignir bankans, leigja eignir eða taka á leigu, undirrita skuldabréf eða gera aðrar meiri háttar ráðstafanir í nafni bankans.

Bankaráð getur veitt tilteknum starfsmönnum bankans umboð til að skuldbinda bankann samkv. 1. mgr. með undirskrift sinni ásamt einum bankastjóra.

Bankaráð getur enn fremur veitt tilteknum starfsmönnum umboð til að skuldbinda bankann ásamt starfsmönnum þeim, er umboð hafa samkv. 3. mgr., er gefa skal út innlenda og erlenda tékka, erlendar ábyrgðarskuldbindingar, framselja víxla til innheimtu og undirrita sparisjóðsbækur.

48. gr.

Bankastjórar eiga rétt á að sitja fundi bankaráðs og taka þátt í umræðum, nema rætt sé um mál, er varða þá sjálfa. Þeir skulu gefa bankaráði reglulega skýrslur um störf bankans.

49. gr.

Stjórn bankans skal gæta þess, að bankinn eigi ávallt hæfilegan hluta eigna sinna í auðseldum verðbréfum, víxlum og lánum, sem fást greidd með skömmum fyrirvara. Skal eign bankans í ríkistryggðum verðbréfum og öðrum tryggðum og auðseldum verðbréfum nema að minnsta kosti 15% af innlánsfé á sparisjóðsbókum.

50. gr.

Útibúi bankans annast þau bankastörf, sem bankaráð og bankastjórn ákveða og samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar.

Útibússtjórar hafa á hendi stjórn daglegrar starfsemi útibúanna samkvæmt fyrirmælum bankastjórnar og í umboði hennar.

Bankaráð veitir tilteknum starfsmönnum útibús umboð til að skuldbinda útibúin ásamt útibússtjóra.

Enn fremur getur bankaráð veitt tilteknum starfsmönnum útibúa umboð til að skuldbinda útibúin samkvæmt reglum 4. mgr. 47. gr. reglugerðar þessarar.

V. KAFLI

Reikningsskil og endurskoðun.

51. gr.

Starfsár bankans er almanaksárið, og skal ársreikningur hans birtur í B-deild Stjórnartíðinda fyrir lok marzmánaðar ár hvert. Auk þess skal við hver mánaðarmót birt stutt yfirlit um efnahag bankans í Lögbirtingablaði.

52. gr.

Reikningar bankans skulu endurskoðaðir af tveimur endurskoðendum, sem Alþingi kýs hlutbundinni kosningu til tveggja ára í senn. Skulu þeir hafa stöðugt eftir-

lit með rekstri bankans, rannsaka reikninga hans og bera saman við bækurnar og við sjóð bankans og eignir. Sjálfar bækurnar og færslur á þeim skulu þeir einnig rannsaka, svo að þeir séu þess fullvissir, að bókhaldið sýni rétta mynd af því, sem fram hefur farið.

Ráðherra úrskurðar reikninga bankans.

53. gr.

Endurskoðendur skulu að minnsta kosti tvisvar á ári fyrirvaralaust sannreyna, hvort eignir bankans séu fyrir hendi. Auk þess skulu þeir á sama hátt, á óákveðnum tíma og að minnsta kosti einu sinni í mánuði, rannsaka hjá þeim starfsmönnum bankans, sem hafa fé undir höndum, hvort það fé er í sjóði hjá þeim, sem á að vera í þeirra vörzlum.

Enn fremur skal sams konar rannsókn fara fram á öllum útibúum bankans fyrirvaralaust að minnsta kosti einu sinni á ári.

Verði endurskoðendur þess varir, að vanræksla eigi sér stað í einhverju eða að nauðsynlegar endurbætur þurfi að gera, þá skulu þeir benda bankastjórn og bankaráði á það og gera tillögur um endurbætur.

54. gr.

Endurskoðendur skulu gefa skýrslu um störf sín til bankaráðs og ráðherra, er fylgja skal ársreikningum bankans, svo og endranær, þegar þeim þykir ástæða til.

55. gr.

Sérstök endurskoðunardeild skal framkvæma hina daglegu endurskoðun allra deilda bankans og skulu reglur um endurskoðunardeild settar af bankaráði Landsbankans.

VI. KAFLI

Sérréttindi bankans.

56. gr.

Bankinn er undanþeginn öllum opinberum gjöldum og sköttum, hverju nafni sem nefnast, þar á meðal til ríkissjóðs, sveitarsjóða eða annarra stofnana.

Bækur bankans, ávísanir og hvers konar skuldbindingar, sem gefnar eru út af bankanum og í nafni hans, svo og skuldbindingar, sem veita bankanum handveðsrétt, arðmiðar af skuldabréfum bankans og framsöl þeirra skulu undanþegin stimpilgjaldi.

57. gr.

Glatist viðtökuskírteini, er bankinn hefur gefið út fyrir handveði eða geymslufé, sparisjóðsbók eða viðurkenning fyrir öðrum innlögnum, getur bankastjórnin stefnt til sín handhafa þessa viðtökuskírteinis, sparisjóðsbókar eða viðurkenningar með sex mánaða fyrirvara og birt innköllunina þrisvar sinnum samfleytt í Lögbirtingablaði. Hafi enginn sagt til sín áður en fyrirvarinn er liðinn, getur bankastjórnin greitt þeim manni upphæðina eða afhent handveðið, sem fengið hefur viðtökuskírteinið, sparisjóðsbókina eða viðurkenninguna, án þess að nokkur annar geti þar fyrir búið kröfu á hendur bankanum.

58. gr.

Bankinn hefur rétt til að láta starfsmenn sína selja verðbréf og annað, sem bankinn hefur fengið að handveði, við uppboð á hverjum þeim stað, er þykir til þess fallinn, en aðvara skal hann veðsala um þetta í votta viðurvist með átta daga fyrirvara. Ef veðsali er ókunnur eða menn vita ekki um heimili hans, skal bankinn

stefna hlutaðeiganda með fjórtán daga fyrirvara til að leysa veðið, með auglýsingu í Lögbirtingablaði.

59. gr.

Þegar selja skal fasteign eða skrásett skip á opinberu uppboði, ber uppboðshaldara að rannsaka, hvort eignin sé veðsett Landsbankanum og geta þess í uppboðsgerðinni. Ef svo er, skal bankanum eða útibúi því, er í hlut á, gert viðvart svo tímanlega, að hægt sé að gæta hagsmuna bankans við uppboðið.

60. gr.

Fé það, sem lagt hefur verið í bankann, ásamt vöxtum þess, er undanþegið kyrrsetningu, meðan það stendur þar.

61. gr.

Fé ófjárráða manna og almannastofnana má setja á vöxtu í bankanum.

VII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

62. gr.

Kvittanir frá bankanum eru því aðeins fullgildar, að gjaldkeri hafi undirritað þær og þeim fylgi áritun bókara um, að þær séu athugaðar, sbr. þó 1. málslið 3. mgr. 7. gr. reglugerðar þessarar.

63. gr.

Ekki verða gefnar upplýsingar um viðskipti manna við bankann, skuldir þeirra né eignir.

Bankaráðsmenn, bankastjórar og aðrir starfsmenn bankans eru bundnir þagnarskyldu um allt það, er snertir hagi viðskiptamanna bankans og þeir fá vitneskju um í starfi sínu.

Allir starfsmenn bankans skulu undirrita drengskaparheit um það, að þeir með árvekni og samvizkusemi skuli gegna störfum þeim, sem þeim eru falin, og ekki gera neinum óviðkomandi kunnugt um málefni bankans né um viðskipti einstakra aðila við hann.

64. gr.

Bankastjórar og aðrir starfsmenn bankans mega ekki vera skuldskeyttir bankanum, hvorki skuldunautar né ábyrgðarmenn annarra.

65. gr.

Starfsmenn bankans mega ekki, án leyfis bankastjórnar, taka að sér annað launað starf eða reka atvinnu.

66. gr.

Starfsmenn bankans eru skyldugir til að vinna fram yfir venjulegan starfstíma bankans, þegar þess er þörf.

67. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 11 29. marz 1961, um Landsbanka Íslands, öðlast þegar gildi. Jafnframt er úr gildi fallin reglugerð nr. 197/1958 fyrir Viðskiptabanka Landsbanka Íslands.

Viðskiptamálaráðuneytið, 4. apríl 1962.

Gylfi Þ. Gíslason.

Oddur Guðjónsson.